

de 3 Lovforslag om indirekte Skatter og Forbrugsafgifter. Naturligvis kan der om hvert af dem fremsættes kritiske Bemærkninger, det kan der om alle Lovforslag og især i Henseende til Enkeltbestemmelser. Jeg mener imidlertid, at det kunne vi altid senere komme til at tale om. Jeg skal da som et større Spørgsmaal kun anføre, at jeg heller ikke tror, at Ølforbruget vil gaa mere ned end det, som den højtærede Minister har tænkt sig — i hvert Fald kan jeg ikke sætte noget imod hans Skøn om, at man passende kan ansætte Nedgangen i det skattepligtige Øls Forbrug til 10 pCt. Der er dog een Ting, som ikke passer ind i den højtærede Ministers, hvad jeg vil kalde, Slutninger af, hvad der i Fortiden er passeret med Hensyn til Ølskatten, og det er, at siden vi vedtog Ølskatten, er det skattefrie Øl kommet frem, og det i den Grad, at det nu udgør $\frac{6}{10}$ af hele det alkoholholdige Ølforbrug. Jeg taler her om Øl, som ikke kommer op paa $\frac{2}{4}$ pCt. Alkohol. Hvis nu Forbruget skulde gaa endnu mere i Retning af skattefrit Øl, kan det blive en meget slet Forretning for Statskassen, selv om Ølforbruget ikke gaar mere end 10 pCt. ned. Statskassen kunde risikere ikke blot at miste de $\frac{2}{2}$ Mill. Kr., som Forhøjelsen af den nuværende Skat andrager, men kunde ogsaa risikere at miste noget af den Skat, den allerede har, og sætte Penge til. Skatten foreslaas sat fra 6 Kr. 47 Ø. pr. hl til 10 Kr. 25 Ø., det vil sige en Forhøjelse af paa det allernærmeste 60 pCt. Derved vil den samlede Afgift til Staten svare til 3,6 Ø. for en halv Flaske. Nu paastaas det, og den højtærede Minister har bekræftet det, at det er den højeste kendte Ølskat i noget Land, men tillige er der at bemærke, at man i andre Lande ogsaa beskatter Øl, som her til Lands er skattefrit. I andre Lande løber man altsaa ikke den Fare, at Befolkningen kan gaa fra den ene Slags Øl over til den anden og derved spare Skatten til Staten. Og hvis det er sandt, at bajersk Øl og skattefrit Øl smage lige godt — jeg er ikke Kender paa dette Omraade, men man har sagt mig det —, og det skattefrie Øl saa kan sælges 3,6 Ø. billigere pr. Halvflaske end det skattepligtige, saa synes jeg, at Faren er der. Hvis vi derimod gik over til et andet Beskatningsgrundlag, som angik alt alkoholholdigt Øl, saa vilde vi have Sikkerhed for, at Staten fik sine Penge, og den unægtelig meget høje Skat, som her er foreslaaet for bajersk Øl, kunde da

sættes noget lavere og Staten endda finde sin Regning derved.

For Spiritusskattens Vedkommende troede jeg, at der var ret stor Enighed om, at det efter Skattens Forhøjelse vilde være urimeligt at opretholde den særlige Tillægsafgift fra 1908 paa Spiritus, der ikke nydes som Akvavit, d. v. s. Spiritus, hvortil der tilsættes Kommen eller lignende. Jeg mente, at man var saa temmelig enig om, at den Lov, hvis økonomiske Resultater den højtærede Finansminister ogsaa i Dag har haft Lejlighed til at udtrykke sin Beklagelse af — det er sket mange Gange tidligere baade fra hans og fra hans højere Embedsmænds Side —, kunde faa Lov til at forsvinde, og at man saa kunde sætte samme Afgift for al Spiritus, som forlader en Fabrik. Det er dog samme Produkt, hvorfor skal det saa beskattes forskelligt? Denne Lov har bragt stor finansiel Skuffelse, den giver i høj Grad Fabrikanterne og Vinhandlerne Anledning til Ærgrelse, og den kræver et særligt Embedsapparat. Her var en udmærket Lejlighed til at blive af med en af de allersletteste Love, vi have. Lad os benytte denne Lejlighed, lad os beklage de 5—6 Mill. Kr., den har kostet Statskassen, og saa sætte en Afgift over det hele, noget højere end de 60 Øre, saa meget højere, at vi ere sikre paa, at den efter Beregningerne vil bringe samme Indtægt som den af Ministeren foreslaaede. Efter hvad jeg ved, kan det gøres med 64 Øre over det hele, og det er jo netop den Skat, som denne farvede Spiritus for nærværende Tid betaler. Saa vilde den Forhøjelse, der forestaar, kunne falde bort, og Efterbeskatningen vilde kunne falde bort, det hele blev ganske simpelt, og vi bleve af med denne Lov, som der endnu ikke er sagt et eneste velvilligt Ord om her i Danmark.

Hvad nu endelig Cigarettskatten angaar, nægter jeg ikke — og jeg maa sige, at jeg tør heller ikke nægte det, efter at jeg har hørt den højtærede Finansministers Tale i Dag —, at jo mere jeg har beskæftiget mig med den, jo mere jeg har studeret alt, hvad der er skrevet og talt om den, desto mindre forstaar jeg af den. Man gør gældende, at Beskyttelsen for det indenlandske Fabrikat i 1908 ved Mangel paa Forudseenhed eller paa Agtpaagivenhed er bleven for stor. Det vil altsaa sige, at Indførselstolden logisk burde sættes ned. Ikke desto mindre foreslaas den noget forøget. Det hele er altsaa gaaet i